

Lengyelországban jártunk

ptdemeter, 2018. szeptember 03.

A mintegy 20 éve az Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat és a varsói Bemowo kerület között fennálló testvérvárosi kapcsolatnak köszönhetően idén júliusban az iskolánk tanulói és a Krúdy Gyula Angol-Magyar Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola 7-8. osztályos diákjai között hűszen-hűszen kelhettek útra a tizen napos kirándulásra.

A programot a lengyel fél állította össze. Kint tartózkodásunk ideje alatt szintén negyven lengyel diákt áborozhatott Sóstón, illetve ismerkedhetett hazánk fővárosával.

A szerencsés kiválasztottak 4 napot töltöttek Varsóban és 6 napot a Mazuri tavakon. Utunkon végig velünk tartott az Önkormányzat képviselője Gaál Jenőné, Éva néni és a táborvezető Qimin Qségben Antos Gábor, valamint a Varsóban hozzánk csatlakozó tolmács, Michal Kowalczyk.

A tartalmas programnak köszönhetően végigjártuk Varsó városát, meglátogattuk a Willonow-i kastélyt, találkoztunk Bemowo polgármesterével, aki a rövid program keretében a gyerekeket egy-egy hátizsákkal ajándékozta meg, majd közöttük megkoszorúztuk az önkormányzat épülete előtt álló Bem József szobrot.

Elátogathattunk egy katonai kiképzőtáborba is, ahol a lengyel hadsereg által használt tankokat és harckocsikat nézhettünk meg. A bátrabbak fel is mászhattak, be is ülhettek páncélos járművekbe.

A második világháború mély sebeket ütött a lengyel nép életébe is. Varsót földig rombolták a harcok során, nem volt olyan család, aki ne vesztett volna el családtagot, barátot, otthont. Nem csoda tehát, hogy a háborús sebek még mindig elevenen élnek a varsóiak szívében. A Varsói Felkelés Múzeuma ennek állít emléket. Megrázó kétórát töltöttünk a falak között, ahova a lengyelek hosszas sorban állás után családostul, sokszor kisgyerekekkel együtt érkeznek. A város az elmúlt évtizedek során újraépült és épül napjainkban is. Volt, amit eredeti minőségében állítottak helyre (Óváros, Királyi palota), de a város maga vegyes képet mutat: a modern üvegpaloták mellett ott állnak a szocreál épületek, de szembejönnek az éles utak, tágas terek is.

A Visztula partja esténként benépesül, és nem csak turistákkal. Sokan itt nézik a focimeccseket is. Egyik este, már sötétedés után, érdekes látványosságot csodálhattunk meg mi is: szökőkútak vízspermetére vetítettek egy hagyományos mesét: a legenda egy férfiről szól, aki beleszeret egy hölgybe, de az elutasítja, s máshoz megy hozzá. A férfi bánatában medvévé változik & Az elQadásra benépesül a varsói vár és a Visztula közötti domboldal, igazi népi ünnepélyt teremtvé.

Utunk második felét a Mazuri tavaknál, Gizycko-ban töltöttük, ahol az Olimpiai faluban, faházakban voltunk elszállásolva. A helyi sportolási lehetőségek mellett minden nap részünk volt valamilyen szervezett programban is: sétatájaként jártunk, megnéztük a Boyen-erődöt, a Swieta Lipka-i Mária-kegyhelyet, ahol rövid orgonahangverseny keretében nem csak a felhangzó zenét csodálhattuk meg, hanem a páratlanul szép és különleges orgonát is.

A kalandpark sokak számára jelentett izgalmas kihívást: majdnem mindenki végigment legalább 1 pályán. 1-2 pályán volt olyan csúszás, ami átvitte a kalandozót a kis tó fölé is. Tisztelet a bátraknak!

A II. világháború alatt Hitler idejében nagy részét ezen a vidéken töltötte, innen irányítva a hadműveleteket. Ennek emlékére örzi az a bunkerrendszer, a Wolfsschanze (Farkasverem), amit saját biztonsága érdekében építtetett ki. A területet angol nyelvű idegenvezetővel jártuk be, aki nagyon sok érdekességet mesélt többek között Hitler szokásairól, a bunkerek külső álcázásától kezdve azok berendezéséig és a Hitler elleni, végül sikertelen merényletről stb.

Több alkalommal is lehetett részünk a Sportcsarnokban mozogni egyet: nagy sikere volt a futópádnak, evezőpádnak, kondigépeknek, de sokan röplabdáztak, kosaraztak, fociztak. Akik elégbátrak voltak, azok az úszómesterek árgus szemei mellett persze úszhattak is a 18-19 Celsius-fokos 3-4 méter mély vízben.

Az időkjárása végig kegyes volt hozzánk, az esernyőnk csak egyszer kellett elvennünk, ami itt, északon ritkaság számba megy.

Köszönjük a páratlan lehetőséget! Nagyon jól éreztük magunkat!

...fotók itt!

Ráczné Schanda Katalin és értektanár, DorántFIóra (8.a)